Dosarul nr. 3-1409/2023
2-23083284-12-3-12062023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

16 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Spînu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, cu privire la anularea răspunsului nr. 02/1-06/S257/23 din 14 aprilie 2023; obligarea pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea din 30 martie 2023,

c o n s t a t ă :

Aspecte procedurale:

La 12 iunie 2023, Igor Spînu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea răspunsului nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023; obligarea pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea din 30 martie 2023.

La 12 iunie 2023, cauza menționată a fost distribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului raportor Tatiana Avasiloaie.

Prin încheierea din 23 iulie 2024 a președintelui interimar a Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani, s-a dispus supunerea redistribuirii cauzei de contencios administrativ înaintată de Igor Spînu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea răspunsului nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023; obligarea pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea din 30 martie 2023, unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare.

La 23 iulie 2024, cauza menționată a fost redistribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului raportor Roman Pascari.

Prin încheierea din 04 octombrie 2024 a vicepreședintei interimare a Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani, s-a dispus supunerea redistribuirii cauzei de

contencios administrativ înaintată de Igor Spînu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea răspunsului nr. 02/1- 06/S-257/23 din 14 aprilie 2023; obligarea pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea din 30 martie 2023, unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare.

La 07 octombrie 2025, cauza menționată a fost redistribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului-raportor Gheorghe Stratulat.

Prin încheierea din 29 aprilie 2025 a vicepreședintei interimare a Judecătoriei Chişinău, sediul Râșcani, s-a dispus supunerea redistribuirii cauzei de contencios administrativ înaintată de Igor Spînu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea răspunsului nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023; obligarea pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea 2 din 30 martie 2023, unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare.

La 29 aprilie 2025, cauza menționată a fost redistribuită aleatoriu spre examinare prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului-raportor Ina Pruteanu.

Pretențiile reclamantului:

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 30 martie 2023, cu nr. S-257/23, în cancelaria CNPDCP (Centrul Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal) a fost înregistrată cererea privind operațiuni de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal al subiectului cet. Spînu Igor, în ceea ce vizează copiii minori *****și *****, de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, s. Botanica, manifestate prin dezvăluire/transmitere a datelor cu caracter personal vizate către ONG Centrul Drepturilor Femeilor, fără consimțământul subiecților.

Prin cerere, în accepțiunea prevederilor Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, pretențiile în sensul art. 12-17 al dreptului vătămat, sunt prin activitatea Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, s. Botanica, manifestate prin dezvăluire/transmitere a datelor cu caracter personal vizate către ONG Centrul Drepturilor Femeilor, fără consimțământul subiecților. Totodată, în legătură cu cele invocate și în conformitate cu art. 19 alin. (1), art. 27 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011; art. 6 și 8 din Convenția CEDO, s-a solicitat: 1. admiterea spre examinare a prezentei plângeri; 2. emiterea deciziei motivate cu privire la constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal operatorului Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău; 3. odată cu constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, întocmirea

procesului-verbal cu privire la contravenție, în condițiile Codului contravențional al Republicii Moldova; 4. în cazul existenței unor indicii privind săvârșirea infracțiunilor legate de încălcarea drepturilor subiecților datelor cu caracter personal cu privire la prezentarea datelor personale a copiilor *****, ***** și reprezentantului lor legal Spînu Igor, să fie sesizate organele de drept; 5. să fie informat reclamantul despre soluțiile pe caz adoptate, și să i se aducă la cunoștință deciziile or ordonanțele emise, care la necesitate pot fi contestate, și la cererea sa supuse analizei ulterioare de către organele competente în acest sens.

La 02 mai 2023, prin intermediul poștei terestre, a fost recepționat răspunsul CNPDCP cu nr.02/1- 06/S-257/23 din 14 aprilie 2023.

Reclamantul a menționat că prin răspunsul CNPDCP cu nr. 02/l-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 n-a fost soluționată plângerea din 30 martie 2023, dar i-a fost încălcat dreptul său în ordinea art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133/2011, obținerea deciziei motivate cu privire la constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal de către operatorul din cadrul Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău vizat Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor sect. Botanica din numele ex-șefa Victoria Ioniță.

Astfel, reclamantul consideră că CNPDCP era obligat, în consecința actelor incontestabile: actului procedural de constatare al Centrului Național Anticorupție Raportul nr. 19/32-2354 din 10 februarie 2023, prin care expres se constată divulgarea datelor cu caracter personal al subiecților *****, ***** și părintelui unicului reprezentant legal Spînu Igor, totodată și a Declarației în scris cu privire la protecția datelor personale din 10.01.2018, răspunsului DPDC s. Botanica din 29.05.2023, și răspunsul nr. 61.12-893 din 09.06.2023, prin care s-a comunicat că nu s-a regăsit consimțământul autorității tutelare dat cu privire la dreptul de a prelucra datele personale al subiecților vizați *****, ***** și Spînu Igor, în astfel de condiții în rezultatul verificării cererii, CNPDCP urma să emită un act administrativ favorabil destinatarului Spînu Igor, prevăzut de Legea nr. 133/2011, și anume decizia motivată cu privire la soluționarea cerințelor invocate în plângerea din 30 martie 2023.

La 25 mai 2023, prin cererea de anexare s-a pus la dispoziția CNPDCP declarația în scris din 10.01.2018 a cet. Spînu Igor - subiectul datelor personale, și reprezentantul legal al copiilor săi *****și *****, că informația cu privire la cet. Spînu Igor sau copii lui să fie confidențială, prezentată numai părintelui, fapt ignorat de autoritatea tutelară, care a divulgat, fără consimțământ, datele cu caracter personal al subiecților vizați.

Totodată, reclamantul a afirmat că a prezentat și confirmarea circumstanțelor că Spînu Igor este reprezentantul legal al copiilor, emisă de DPDC Botanica cu nr. S- 142/18 din 06.03.2018 și răspunsul DPDC s. Botanica S-212 din 24.05.2022, potrivit căruia nu există careva act de luare a copiilor de la Spînu Igor. Aceste fapte

denotă că unicul reprezentant legal al copiilor este părintele Spînu Igor, și nicidecum DPDC s. Botanica, acest fapt fiind comunicat de aceeași persoană, ex șefa DPDC s. Botanica Victoria Ioniță, care a acționat evident cu rea-credință, divulgând datele cu caracter personal contrar declarațiilor în scris de refuz al subiectului Spînu Igor.

A specificat că, la caz se încălcă dreptul la respectarea vieții sale private de familie, atât a doi copii minori, cât și a unicului părinte, deoarece statul nu a întreprins nicio măsură adecvată în vederea asigurării drepturilor și libertăților cu bună știință a doi copii minori, mediului protector față de neglijența căruia a fost supus copiii, copii și părintele fiind victime a drepturilor sale în urma divulgării datelor cu caracter personal din numele autorității tutelare.

Astfel, Andriuță Violeta din cadrul biroului asociat de avocați „Andriuță Violeta" și ONG Centrul Drepturilor Femeilor a primit acces direct la materialele dosarului copiilor *****, ***** și părintelui Spînu Igor, a recunoscut personal despre încălcarea prevederilor art. 12-17 din Legea 133 din 08 iulie 2011 (privind protecția datelor cu caracter personal), obținând acces la datele divulgate cu caracter personal al copiilor minori. Or, Violeta Andriuță a comunicat următoarele: „...Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului (DPDC) s. Botanica a expediat în adresa Centrului de Drept al Femeilor (CDF) demersul nr. 61/07-86 din 28.01.2020..."; fapta divulgării a datelor cu caracter personal fără consimțământul în scris al subiecților, fiind expres constatată prin Raportul nr. 19/32-2354 din 10 februarie 2023 de către Ofițerul superior de investigație PCE al DT „ Centru" a CNA, căpitan Gangan Vasilie, coordonat de Șef al DT „Centru" a CNA maior Puica Vladimir.

Reclamantul a menționat că nu este de acord cu răspunsul cu nr. 02/l-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023, din motivul că prin cererea cu nr. S-257/23 din 30 martie 2023 adresată CNPDCP a solicitat în temeiul prevederilor Legii nr. 133/2011: emiterea deciziei motivate cu privire la constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal operatorului Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău; odată cu constatarea încălcării legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, în condițiile Codului contravențional al Republicii Moldova; în cazul existenței unor indicii privind săvârșirea infracțiunilor legate de încălcarea drepturilor subiecților datelor cu caracter personal cu privire la prezentarea datelor personale a copiilor *****, ***** și reprezentantului lor legal Spînu Igor să fie sesizate organele de drept; să fie informat cu soluțiile pe caz adoptate, și să-i facă cunoștință cu deciziile or ordonanțele emise, care la necesitate pot fi contestate, și la cererea sa supusă analizei ulterioare de către organele competente în acest sens.

A subliniat că, prin răspunsul primit autoritatea publică pârâtă a concluzionat că doar în condițiile descrise, în conformitate cu dispozițiile art. 20 și 27 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, CNPDCP va interveni în vederea efectuării verificării legalității prelucrării datelor cu caracter personal, denotă o obligațiune impusă eronat subiectului.

Or, prevederile prin art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 de a fi informat ca subiect, la drepturile sale prevăzute la art. 12, 13, 14, 16 și 17 din Legea nr. 133/2011, revine în obligațiunea CNPDCP, dar nu pot fi impuse reclamantului executarea acestor drepturi prin obligație de executare sau ca motiv de condiție a neexecutării atribuțiilor de serviciu. Or se obligă anume CNPDCP în 30 de zile de a informa despre dreptul său discreționar de a opta despre posibilitățile prevăzute, și nu pot fi impuse reclamantului prin abuz de putere din partea CNPDCP. Mai mult ca atât, să fie condiționat de CNPDCP în răspunsul său ca motiv că va interveni doar în condițiile descrise, în conformitate cu dispozițiile art. 20 și 27.

A afirmat că este ilegală impunerea drepturilor, or acestea sunt lăsate anume la alegerea și discreția subiectului. Neglijența atribuțiilor de serviciu al CNPDCP denotă cu certitudine eronat ca să fie motivul respingerii executării prevederilor art. 27 alin. (3) din Legea nr. 133/2011 cu privire la emiterea a actului administrativ individual favorabil destinatorului Spînu Igor, și anume decizia motivată asupra cererii depuse, în consecința prezentării în calitate de probă a actului probatoriu incontestabil de constatare a Centrului Național Anticorupție - Raportul nr. 19/32-2354 din 10 februarie 2023, prin care expres se constată divulgarea datelor cu caracter personal al subiecților *****, ***** și părintelui, unicului reprezentant legal Spînu Igor, fapt recunoscut de făptuitor în cadrul audierii lui fapta divulgării fiind deja consumată, datele cu caracter personal prelucrate conștient fără obținerea consimțământului înscris al subiectului, și reprezentantului copiilor minori.

Mai mult ca atât, fapta a fost consumată chiar și în prezența declarației în scris a subiectului Spînu Igor cu privire la respectarea confidențialități în privința datelor cu caracter personal al subiecților vizați.

Totodată, consideră că este absurdă impunerea, în concluzia CNPDCP, subiectului Spînu Igor, executarea art. 20 din Legea nr. 133/2011 a Centrului Național de Protecție a Datelor cu Caracter Personal.

Prin răspunsul cu nr.02/l-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023, CNPDCP lezează reclamantului dreptul la un proces echitabil, garantat prin art. 20 din Constituția Republicii Moldova, cât și prin art. 6 CEDO.

De asemenea, a invocat că legislația națională instituie posibilitatea refuzului în vederea efectuării verificării legalității prelucrării datelor cu caracter personal doar în cazul expres prevăzut în textul normei citate și, respectiv, nu este în drept

de a aplica această acțiune procedurală în cazul neîntrunirii cumulative a tuturor temeiurilor stabilite de Legea procedurală.

Conform principiului preeminenței dreptului, condiție sine qua non a unui proces echitabil în sensul art. 6 al Convenției, pricinile civile, administrative, se soluționează în temeiul Legii, potrivit regulilor stabilite. Or, admiterea de către CNPDCP a altor principii de soluționare a pricinilor civile, administrative, decât cele stabilite de Lege este contrară exigențelor de echitate a procesului, având drept consecință încălcarea drepturilor participanților la proces, art. 2, 23, 24, 25, 28, 29, 32, 35, 36, 39, 40, 44, 46, 47 din Codul administrativ și art. 22, 26 Codul de procedură civilă.

Reclamantul a solicitat obligarea autorității publice să emită act administrativ individual privind întreprinderea tuturor acțiunilor solicitate în cererea înregistrată din 30 martie 2023.

Totodată, a subliniat că actul administrativ individual defavorabil - scrisoarea de răspuns nr. 02/l-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 emisă de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, este ilegală și urmează a fi anulată.

La 21 august 2023, Igor Spînu a înregistrat în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu nr. 17489 cererea de chemare în judecată concretizată, reiterându-și argumentele și indicând în calitate de persoană terță, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copiilor (f.d. 72-75).

Obiecțiile pârâtului:

La 14 mai 2024, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referința asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintată de către Igor Spînu ca fiind neîntemeiată și nefondată.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a specificat că, la 30 martie 2023, în adresa CNPDCP a parvenit petiția înregistrată sub nr. S-257/23, prin care Igor Spînu a deplâns pretinsele operațiuni de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal ce îl vizează, dar și ce vizează copiii minori ai acestuia, de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, sector Botanica, manifestate prin dezvăluirea/transmiterea datelor cu caracter personal vizate către ONG Centrul Drepturilor Femeilor, fără consimțământul subiecților.

Mai mult, a invocat că a luat cunoștință de faptele deplânse din Raportul CNA din 10 februarie 2023, emis la sesizarea acestuia, în care au fost elucidate acțiunile ex-șefei Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, sector Botanica - Victoria Ioniță, de oferirea accesului la dosarul intentat, în care se regăseau datele cu caracter personal ce vizează copiii minori ai acestuia, avocatei angajată de către Centrul Drepturilor Femeilor, în baza acordului de colaborare

prin care a fost desemnată să apere interesele copiilor minori în cadrul dosarului penal în care Igor Spînu deținea calitatea de învinuit.

La petiția nr. S- 257/23 din 30 martie 2023, reclamantul Igor Spînu a anexat un șir de acte, precum: acte de identitate, raportul CNA din 10 februarie 2023 (recepționat la 16.03.2023), hotărârea judecătorească din 12 octombrie 2020, răspunsurile Direcției din 15 iunie 2021 și 24 mai 2022, dispozițiile din 18 februarie 2022.

Astfel, prin demersul nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023, CNPDCP a înștiințat petentul despre prevederile legislației în vigoare cu privire la criteriile de admisibilitate a unei plângeri adresare autorității de protecție a datelor cu caracter personal, mai cu seamă despre faptul că, în acord cu art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele prezentei legi poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării, cu realizarea în prealabil, după caz, a drepturilor prevăzute la art. 12, 13, 14, 16 și 17. În cazul în care subiectul datelor cu caracter personal omite realizarea drepturilor sale, precum și alte aspecte importante legate de prezentarea probelor relevante, Centrul îl informează despre acest fapt în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

De asemenea, a informat că CNPDCP nu are statutul unui intermediar în cadrul realizării dreptului de acces/intervenție/opoziție asupra datelor cu caracter personal. Respectiv, doar după epuizarea căii de acces, ori în cazul în care operatorii de date cu caracter personal refuză, nemotivat, să prezinte informații relevante ori să răspundă la cererea/cererile subiectului de date, ultimul avea dreptul de a ataca acțiunile sau inacțiunile acestuia/acestora în organul abilitat cu apărarea drepturilor subiecților datelor cu caracter personal - Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, sau în instanța de judecată.

Totodată, s-a reținut că Igor Spînu, în calitate de subiect al datelor cu caracter personal, urma de sine stătător să realizeze dreptul de acces la datele cu caracter personal, ori prin intermediul reprezentantului împuternicit conform legislației în vigoare, adresându-se direct operatorilor de date cu caracter personal, la caz către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, sector Botanica, pentru a concretiza scopul și temeiul legal al prelucrării datelor cu caracter personal ce îl vizează, precum și copiii minori ai acestuia.

Drept urmare, la 15 mai 2023, Igor Spînu a înaintat o cerere prealabilă în adresa CNPDCP, înregistrată cu nr. 1639, prin care a solicitat anularea răspunsului nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023, pe motiv că i-a fost încălcat dreptul prevăzut de art. 27 alin. (3) al Legii nr. 133/2011 care prevede că, în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată prin care constată lipsa încălcării sau încălcarea legislației în domeniul protecției datelor cu caracter personal, cu dispunerea, după caz, a suspendării, încetării operațiunilor de

prelucrare a datelor cu caracter personal, rectificării, blocării sau distrugerii datelor neveridice ori obținute ilicit *[...].* Astfel, a indicat că CNPDCP a fost obligat, în baza raportului CNA din 10 februarie 2023, să motiveze prin decizie încălcarea Legii nr. 133/2011, deoarece a fost indicat expres despre divulgarea datelor cu caracter personal a copiilor minori.

Ulterior, Igor Spînu a înaintat CNPDCP scrisoarea nr. 1817 din 25 mai 2023, de completare a cererii prealabile din 15 mai 2023, la care a anexat cererea din 10 ianuarie 2018, adresată Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, sector Botanica, prin care a solicitat în scris ca toată informația ce îi vizează cazul să fie divulgată doar acestuia.

Urmare a examinării cererii prealabile, s-a reținut că reclamantul nu a prezentat argumente/probe noi ce ar determina anularea actului răspunsului din 14 aprilie 2023, respectiv, prin prisma prevederilor art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, CNPDCP, prin demersul din nr. 02/1-06/1421 din 26 mai 2023, a respins cererea prealabilă ca fiind neîntemeiată.

Or, revizuind dosarul nr. S-257/23 din 30 martie 2023, în rezultatul căruia a fost emis răspunsul nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023, s-a constatat că petentul a fost înștiințat despre obligativitatea respectării prevederilor art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, și anume realizarea prealabilă a drepturilor prevăzute de art. 12, 13, 14, 16 și 17 al acestui act normativ, precum și alte aspecte importante legale de prezentarea probelor relevante.

Astfel, CNPDCP a dispus că cet. Igor Spînu nu a pus la dispoziția autorității careva informații vizavi de demersurile întreprinse de către subiectul de date cu caracter personal în raport cu operatorul de date, respectiv, în vederea valorificării spectrului de drepturi prevăzut de legea precitată.

De asemenea, s-a comunicat că în actul administrativ CNPDCP a stipulat faptul că, plângerea cet. Igor Spînu din 30 martie 2023 s-a bazat pe invocările că, operatorul - Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, sect. Botanica a prelucrat datele cu caracter personal ce îl vizează, și ce vizează copiii minori ai acestuia, în lipsa consimțământului, însă, potrivit art. 5 alin. (5) al Legii nr. 133/2011, consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru: a) executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înaintea încheierii contractului, la cererea acestuia; b) îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii; c) protejarea vieții, integrității fizice sau a sănătății subiectului datelor cu caracter personal; d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este învestit operatorul sau terțul căruia îi sunt dezvăluite datele cu caracter personal; e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia îi sunt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiția ca acest interes să nu

prejudicieze interesele sau drepturile fi libertățile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal; el) efectuarea auditului public extern; f) scopuri statistice, de cercetare istorica sau științifică, cu condiția ca datele cu caracter personal să rămână anonime pe toată durata prelucrării; g) schimbul de date în condițiile legislației în vigoare cu privire la schimbul de date și interoperabilitate.

Subsecvent, CNPDCP a informat petentul că, la 10 ianuarie 2018, acesta a adresat Direcției solicitarea de păstrare a confidențialității informației deținute ce îl vizează, însă, dreptul la protecția datelor cu caracter personal nu este un drept absolut și poate fi limitat în strictă conformitate cu prevederile legale.

Potrivit prevederilor art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Astfel, s-a menționat că reclamantul, în cererea de chemare în judecată privind anularea actului administrativ contestat, nu a invocat argumente clare și determinate ce ar proba existența temeiurilor de anulare sau suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual emis de către CNPDCP.

Suplimentar autoritatea publică pârâtă a subliniat că, în cazurile în care prelucrarea datelor cu caracter personal este necesară pentru îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii și/sau protejarea vieții, integrității fizice sau a sănătății subiectului datelor cu caracter personal sau eventual pentru executarea sarcinilor cu care este învestit acesta în corespundere cu actele normative care îi reglementează activitatea, ultimul este în drept să prelucreze date cu caracter personal, fără solicitarea consimțământului subiectului de date, în condițiile art. 5, alin. (5) lit. b), c) sau lit. d) din Legea nr. 133/2011.

În consecință, autoritatea publică a afirmat că, în partea ce ține de solicitarea reclamantului cu privire la obligarea CNPDCP de a soluționa petiția depusă de el la 30 martie 2023, aceasta a fost examinată în conformitate cu prevederile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Astfel, din înscrisurile anexate de cet. Igor Spînu la plângerea din 30 martie 2023 și la cererea prealabilă din 15 mai 2023, CNPDCP nu a reținut existența materialelor probatorii, care ar confirma respectarea procedurii prevăzute de art. 27 alin. (1) al Legii nr. 133/2011 - criterii obligatorii de admisibilitate a unei plângeri în adresa autorității de control.

Or, reieșind din cererea din 31 martie 2023 adresată Direcției respective, acesta a solicitat să fie informat dacă în perioada 01.09.2017 – 31.03.2023 ultimul a oferit consimțământul la prelucrarea datelor vizate și transmiterea acestora către ONG Centrul Drepturilor Femeilor, precum și remiterea copiei acordului în cazul unui răspuns pozitiv - solicitare care nu poate fi catalogată drept realizarea dreptului de acces la datele cu caracter personal prin prisma art. 13 al Legii nr, 133/2011.

În acest sens, procedura administrativă a fost finalizată, conform art. 78 alin. (1) din Codul administrativ, care prevede că procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.

Cu referire la invocarea de către reclamant a prevederilor art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, CNPDCP susține că prin expresia „cu realizarea în prealabil, după caz" cuprinsă în art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, legiuitorul a conferit unei persoane posibilitatea de a-și realiza unul sau o parte din drepturile enumerate și garantate de Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, în dependență de caz, însă reclamantul a conferit o interpretare eronată legii, în condițiile în care sintagma „după caz", nu denotă o discreție decizională a subiectului fie de a se adresa operatorului, fie de a nu se adresa.

Realizarea dreptului subiectului de date este o condiție de admisibilitate a cererii, deoarece aceasta este o procedură premergătoare și obligatorie acceptării cererii în vederea inițierii controlului de către CNPDCP, în conformitate cu Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Astfel, autoritatea publică pârâtă a precizat că petentul Igor Spînu nu a respectat procedura prealabilă obligatorie prevăzută expres de art. 27 alin. (1) al Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Realizarea în prealabil este o formă preliminară de adresare la CNPDCP.

Nerealizarea spectrului de drepturi personale în formele și modalitățile conferite de Legea nr. 133/2011, în consecință duce la neexaminarea pretinselor fapte de prelucrare neconformă a datelor cu caracter personal. Mai mult, realizarea acestor drepturi de către subiectul de date în prealabil constituie un moment oportun pentru operatorul de date de a da curs examinării cererii și oferirii unui răspuns justificat/întemeiat subiectului de date cu caracter personal.

Suplimentar, s-a precizat că, subiectul datelor cu caracter personal își poate realiza un singur drept, sau mai multe drepturi, după caz, dreptul de acces, dreptul de opoziție sau dreptul de intervenție.

Prin statuarea drepturilor subiectului de date cu caracter personal prevăzute de Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, s-a urmărit crearea cadrului juridic prin care persoana vizată, fiind în careva raporturi juridice cu operatorul, trebuie să-și realizeze în prealabil drepturile garantate, iar operatorul să furnizeze informația solicitată subiectului de date cu caracter personal.

Opinia terțului:

La 12 aprilie 2024, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului a depus referința asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintată de către Igor Spînu ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale, a indicat că Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului (în continuare DGPDC*)* este subordonată Consiliului municipal Chișinău și în conformitate cu art. 3 din Legea nr. 140 din 14.06.2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc și a copiilor separați de părinți, exercită funcțiile de autoritate tutelară teritorială în municipiul Chișinău.

DGPDC își exercită atribuțiile în conformitate cu Regulamentul de funcționare, actele normative naționale în domeniu și convențiile internaționale la care Republica Moldova este parte.

A menționat că, la 14 februarie 2019, s-a convocat Comisia pentru protecția copilului din cadrul DPDC sect. Botanica, urmare fiind emisă decizia nr. 12/1 din 14 februarie 2019 prin care a fost considerat oportun luarea copiilor ***** și *****de la tatăl Spînu Igor, fără ca acesta să fie decăzut din drepturile părintești. În aceeași zi, a fost efectuată luarea copiilor de la părinte, fiind plasați în Serviciul de urgență din cadrul Centrului Municipal de Plasament și Reabilitare a Copiilor de Vârstă Fragedă, pe o perioadă de 45 zile.

Dat fiind faptul că copiii erau plasați în Serviciul de Protecție Socială, calitatea de reprezentant legal îi revenea Autorității tutelare, respectiv, șeful DPDC sect. Botanica a expediat demersul nr. 61/07 din 28 ianuarie 2022 în adresa Centrului de Drept al Femeilor, în vederea reprezentării copiilor în cadrul procesului penal pornit în privința lui Spînu Igor în baza art. 175 din Codul penal - acțiuni perverse în privința copiilor minori, în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru participare la dosarul penal în cauză, unde copiii menționați aveau calitatea de victime, prin demersul DPDC sect. Botanica din 28 ianuarie 2020, s-a solicitat delegarea unui avocat din cadrul Centrului de Drept al Femeilor, în temeiul Acordului încheiat între Direcția municipală pentru protecția drepturilor copilului și Centrul de Drept al Femeilor privind acordarea asistenței juridice primare, după caz asistență juridică calificată și psihologică femeilor victime.

La 29 ianuarie 2020, a fost încheiat contractul de asistență juridică nr. 8 cu avocatul Andriuță Violeta.

Astfel, în cazul în care avocatul sau persoana împuternicită solicită să ia cunoștință de fișa personală a clientului, aceștia urmează a fi informați în scris despre obligațiile ce le revin în conformitate cu prevederile art. 15 din Codul de procedură penală, Codul de procedură civilă, art. 29 și 30 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, inclusiv despre răspunderea prevăzută de art. 74^1 din Codul contravențional.

În același timp, potrivit art. 5 alin. (5) din Legea nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii.

În ședința de judecată, reclamantul Igor Spînu și reprezentantul acestuia avocatul Ion Modval au susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Reprezentantul autorității publice pârâte, Livia Matei, în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea, solicitând respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Reprezentantul, terțului Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiindu-i comunicată data, ora și locul desfășurării ședinței în corespundere cu prevederile normelor de procedură, nu a comunicat instanței motivele absenței sale și nu a solicitat amânarea examinării cauzei.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 218 lit. d) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului terțului.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ

În fapt și în drept, obiectul acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea înaintată de Igor Spînu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, cu privire la anularea răspunsului nr. 02/1-06/S257/23 din 14 aprilie 2023; obligarea pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea din 30 martie 2023.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual

(acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 27 alin. (5) din Legea nr. 133 din 08.07.2011, privind protecția datelor cu caracter personal, operatorul, persoana împuternicită de către acesta sau subiectul datelor cu caracter personal pot contesta acţiunile, inacţiunile şi decizia

Centrului direct în instanţa de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, *fără respectarea procedurii prealabile*.

La caz, instanța remarcă că prin răspunsul nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a informat reclamantul Igor Spînu că, „în cazul dezacordului cu răspunsul CNPDCP, în conformitate cu prevederile art. 164 alin. (1), art. 165 alin. (1) și art. 166 din Codul administrativ, sunteți în drept să Vă adresați cu o cerere prealabilă în termen de 30 zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii cererii, către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, MD-2004, mun. Chișinău, str. Serghei Lazo 48, e-mail: centru@datepersonale.md" (f.d. 51-52).

Astfel, la 15 mai 2023, Igor Spînu a depus în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cerere prealabilă, solicitând: anularea ca ilegal a răspunsului nr. 02/l-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 al CNPDCP; examinarea în termen a cererii din 30 martie 2023 cu nr. S-257; soluționarea cerințelor invocate în cererea nr. S-257 din 30 martie 2023; emiterea unui act administrativ individual favorabil destinatorului Spînu Igor, cu privire la constatarea încălcării drepturilor expuse de către făptuitorul vizat în cererea nr. S-257 din 30 martie 2023; emiterea act administrativ individual favorabil destinatorului Spînu Igor, cu privire la sancționarea (act de obligare) făptuitorului vizat în cererea nr. S-257 din 30 martie 2023; informarea părintelui Spînu Igor și prezentarea în copii autentificate a deciziilor despre soluțiile adoptate la prezenta cerere, care pot fi contestate și la cererea supusă analizei ulterioare de către organele competente în acest sens (f.d. 53-60).

Prin răspunsul nr. 02/1-06/1421 din 26 mai 2023, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a respins cererea prealabilă privind anularea actului administrativ nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 și examinarea suplimentară a plângerii nr. S-257/23 din 30 martie 2023, ca fiind inadmisibilă. Totodată, i s-a comunicat că în cazul dezacordului cu răspunsul primit, este în drept de a-l contesta în ordinea contenciosului administrativ în instanța de judecată (Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, situată la adresa: mun. Chișinău, bd. Kiev, nr. 3) în termen de 30 de zile de la notificare (f.d. 63-64).

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se

conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Totodată, instanța reține și prevederile art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, care prevede că dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori *este indicată incorect*, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite *în termen de un an* de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, *nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ*, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de Igor Spînu, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Igor Spînu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, cu privire la anularea răspunsului nr. 02/1-06/S257/23 din 14 aprilie 2023; obligarea pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea din 30 martie 2023, întrunește condițiile pentru admisibilitate unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Instanța mai notează că, în corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 din Codul administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în

contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, instanța de judecată a constatat că, la 30 martie 2023, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a recepționat plângerea nr. S-257/23, depusă de către Igor Spînu, prin care a fost deplâns pretinsele operațiuni de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal ce îl vizează, dar și ce vizează copiii minori ai acestuia, de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, sector Botanica, manifestate prin dezvăluirea/transmiterea datelor cu caracter personal vizate către ONG Centrul Drepturilor Femeilor, fără consimțământul subiecților (f.d. 1- 28 dosar administrativ).

În urma examinării cererii și în temeiul pretențiilor invocate de către reclamant, autoritatea publică a emis răspunsul nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023, prin care a comunicat reclamantului că: „*în calitate de subiect de date nu ați pus la dispoziția CNPDCP materiale/înscrisuri probatorii referitoare la faptul realizării drepturilor prevăzute de Legea nr. 133/2011. CNPDCP informează despre necesitatea respectării procedurilor prestabilite de art. 27 alin. (1) al Legii nr. 133/2011 și anume, adresarea în prealabil către operatorul de date care ar fi diseminat/transmis datele cu caracter personal ce vă vizează - Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, s. Botanica.*

De asemenea, Vă aducem la cunoștință că, CNPDCP nu are statutul unui intermediar în cadrul realizării dreptului de acces la datele cu caracter personal, respectiv, în calitate de subiect al dalelor cu caracter personal, urmează să Vă realizați de sine stătător dreptul de acces și opoziție adresându-vă direct către operatorii vizați, iar în cazul în care operatorii de date cu caracter personal refuză, nemotivat, să se conformeze prevederilor legale, aveți dreptul de a ataca acțiunile sau inacțiunile acestora în organul abilitat cu apărarea drepturilor subiecților datelor cu caracter personal - CNPDCP sau în instanța de judecată.

Plângerea urmează să integreze toate precizările vizavi de demersurile întreprinse de către subiectul de date cu caracter personal în raport cu operatorii de date, în vederea valorificării spectrului de drepturi prevăzute de Legea privind protecția datelor cu caracter personal, precum și elementele probatorii pertinente care fundamentează pretențiile invocate.

Concluzionând cele relevate, doar în condițiile descrise, în conformitate cu dispozițiile art. 20 și 27 ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal CNPDCP va interveni în vederea efectuării verificării legalității prelucrării datelor cu caracter personal.

Concomitent CNPDCP relevă că, potrivit art. 18 al Legii nr. 133/2011, orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma unei prelucrări de date cu caracter personal efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile și

interesele garantate de prezenta lege are dreptul de a sesiza instanța de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale și morale.

În cazul dezacordului cu răspunsul CNPDCP, în conformitate cu prevederile art. 164 alin.(1), art. 165 alin.(1) și art. 166 din Codul administrativ, sunteți în drept să Vă adresați cu o cerere prealabilă în termen de 30 zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii cererii, către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, MD-2004, mun. Chișinău, str. Serghei Lazo 48, e-mail: centru@datepersonale.md (f.d. 29-30 dosar administrativ).

La 15 mai 2023, Igor Spînu a depus în adresa Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal o cerere prealabilă, solicitând: anularea ca ilegal a răspunsului nr. 02/l-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 al CNPDCP; examinarea în termen a cererii nr. S-257 din 30 martie 2023; soluționarea cerințelor invocate în cererea nr. S-257 din 30 martie 2023; emiterea unui act administrativ individual favorabil destinatorului Spînu Igor cu privire la constatarea încălcării drepturilor expuse de către făptuitorul vizat în cererea nr. S-257 din 30 martie 2023; emiterea unui act administrativ individual favorabil destinatorului Spînu Igor cu privire la sancționarea (act de obligare) făptuitorului vizat în cererea nr. S-257 din 30 martie 2023; informarea părintelui Spînu Igor și prezentarea în copii autentificate a deciziilor despre soluțiile adoptate la prezenta cerere, care pot fi contestate și la cererea supusă analizei ulterioare de către organele competente în acest sens.

Ulterior, Igor Spînu a înaintat CNPDCP scrisoarea nr. 1817 din 25 mai 2023 de completare a cererii prealabile din 15 mai 2023, la care a anexat cererea din 10 ianuarie 2018, adresată Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor mun. Chișinău, sector Botanica, prin care a solicitat în scris ca toată informația ce îi vizează cazul să fie divulgată doar acestuia (f.d. 32-60 dosar administrativ).

Prin răspunsul nr. 02/1-06/1421 din 26 mai 2023, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a respins cererea prealabilă privind anularea actului administrativ nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 și examinarea suplimentară a plângerii nr. S-257 din 30 martie 2023, ca fiind inadmisibilă. Totodată, i s-a comunicat reclamantului că în cazul dezacordului eu răspunsul primit, este în drept de a-l contesta în ordinea contenciosului administrativ în instanța de judecată (Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, situată la adresa: mun. Chișinău, str. Kiev, nr. 3) în termen de 30 de zile de la notificare (f.d. 62-63 dosar administrativ).

Instanța de judecată reține că reclamantul nu este de acord cu răspunsul nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 și a solicitat anularea acestuia; obligarea pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea din 30 martie 2023.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că în conformitate cu prevederile art. 1 din Legea nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal (în redacția la data emiterii răspunsului), scopul prezentei legi este asigurarea protecției drepturilor si libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

Conform art. 13 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, *orice subiect al datelor cu caracter personal are dreptul să obțină de la operator, la cerere, fără întârziere și în mod gratuit*: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sunt sau nu sunt prelucrate de acesta, de asemenea informații referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere și destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sunt dezvăluite datele; b) comunicarea, într-o formă inteligibilă și într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum și a oricărei informații disponibile privind originea acestor date; c) informații privind principiile de funcționare a mecanismului prin care se efectuează prelucrarea automatizată a datelor care vizează subiectul datelor cu caracter personal; d) informații cu privire la consecințele juridice generate de prelucrarea datelor cu caracter personal pentru subiectul acestor date; e) informații privind modul de exercitare a dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal.

Conform art. 3 din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prin noțiunea de *date cu caracter personal*, se înțelege orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale; *prelucrarea datelor cu caracter personal* – orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea; *operator* – persoana fizică sau persoana juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv autoritatea publică, orice altă instituţie ori organizaţie care, în mod individual sau împreună cu altele, stabileşte scopurile şi mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzute în mod expres de legislaţia în vigoare; *consimţământul subiectului de date cu caracter personal* – manifestare de voinţă liberă, specifică, informată şi lipsită de ambiguitate a subiectului de date prin care acesta acceptă, printr-o declaraţie sau printr-o acţiune fără echivoc, ca datele cu caracter personal care îl privesc să fie prelucrate.

Conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie: a) prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică nu este considerată incompatibilă cu scopul colectării dacă se efectuează cu respectarea prevederilor prezentei legi și cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează activitatea statistică, cercetarea istorică și cea științifică; c) adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopul pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior; d) exacte și, dacă este necesar, actualizate. Datele inexacte sau incomplete din punctul de vedere al scopului pentru care sunt colectate și ulterior prelucrate se șterg sau se rectifică; e) stocate într-o formă care să permită identificarea subiecților datelor cu caracter personal pe o perioadă care nu va depăși durata necesară atingerii scopurilor pentru care sunt colectate și ulterior prelucrate. Stocarea datelor cu caracter personal pe o perioadă mai mare, în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, se va face cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează aceste domenii, și numai pentru perioada necesară realizării acestor scopuri. (2) Operatorii au obligația să respecte și să asigure implementarea prevederilor alin. (1).

Conform art. 5 alin. (1) și (5) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal.

Consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru:

a) executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înaintea încheierii contractului, la cererea acestuia;

b) îndeplinirea unei obligaţii care îi revine operatorului conform legii;

c) protejarea vieţii, integrităţii fizice sau a sănătăţii subiectului datelor cu caracter personal;

d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este învestit operatorul sau terţul căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal;

e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terţului căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiţia ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile şi libertăţile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal;

e[1]) efectuarea auditului public extern;

f) scopuri statistice, de cercetare istorică sau ştiinţifică, cu condiţia ca datele cu caracter personal să rămînă anonime pe toată durata prelucrării;

g) schimbul de date în condiţiile legislaţiei în vigoare cu privire la schimbul de date şi interoperabilitate.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, controlul asupra conformității prelucrării datelor cu caracter personal cu cerințele prezentei legi se efectuează de către Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal (în continuare – *Centru*), care acţionează în condiţii de imparţialitate şi independenţă.

Conform art. 26 alin. (1) din Legea nr. 133/2011, controlul legalităţii prelucrării datelor cu caracter personal (în continuare – *control*) are drept scop verificarea corespunderii cu cerinţele şi a îndeplinirii condiţiilor prevăzute de prezenta lege de către operator sau persoana împuternicită de către acesta.

Potrivit art. 27 alin. (1)–(3) din Legea nr. 133/2011, *subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerinţele prezentei legi poate înainta Centrului o plângere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării, cu realizarea în prealabil, după caz, a drepturilor prevăzute la art.12, 13, 14, 16 şi 17. În cazul în care subiectul datelor cu caracter personal omite realizarea drepturilor sale, precum şi alte aspecte importante legate de prezentarea probelor relevante, Centrul îl informează despre acest fapt în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.*

În procesul soluţionării plângerii, Centrul poate audia subiectul datelor cu caracter personal, operatorul şi, dacă este cazul, persoana împuternicită de către operator şi martorii, de asemenea poate dispune efectuarea unei cercetări la faţa locului.

Termenul de examinare şi soluţionare a plângerii înaintate cu respectarea alin. (1) este de 3 luni, cu posibilitatea prelungirii justificate a acestuia la fiecare 30 de zile, în funcţie de complexitatea cauzei, volumul de informaţii ce urmează a fi obţinute şi analizate, comportamentul participanţilor vizaţi, conduita autorităţilor relevante şi importanţa procedurii administrative pentru partea interesată, dar nu mai mult de 6 luni. După obţinerea tuturor informaţiilor şi analiza acestora, Centrul finalizează examinarea şi soluţionarea plângerii în cel mult 30 de zile. Dacă obiectul plângerii excedează domeniul de aplicare a prezentei legi, plângerea nu se examinează, fapt despre care se informează subiectul datelor cu caracter personal. Asigurarea respectării termenului de examinare şi soluţionare a plângerilor este pusă în sarcina personalului Centrului, iar controlul asupra respectării termenului este pus în sarcina şefilor subdiviziunilor Centrului. Centrul informează subiectul datelor cu caracter personal cu privire la progresele în examinarea şi soluţionarea plângerii în cazul prelungirii termenului de examinare şi soluţionare a plângerii sau la cererea acestuia.

În urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată prin care constată lipsa încălcării sau încălcarea legislaţiei în domeniul protecţiei datelor cu caracter personal, cu dispunerea, după caz, a suspendării, încetării operaţiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, rectificării, blocării sau distrugerii datelor neveridice ori obţinute ilicit. În cazul lipsei sau insuficienţei probelor ce ar demonstra încălcarea, Centrul constată, prin decizie motivată, lipsa încălcării. Decizia privind constatarea încălcării legislaţiei în domeniul protecţiei datelor cu caracter personal şi probele acumulate servesc drept temei pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, în condiţiile Codului contravenţional al Republicii Moldova. Dacă este cazul, instrucţiunile din decizie se includ în planul de remediere a contravenţiei.

Instanța reține că drepturile care urmează a fi realizate în prealabil de către subiectul datelor cu caracter personal sunt: articolul 12. Informarea subiectului datelor cu caracter personal, articolul 13. Dreptul de acces la datele cu caracter personal; articolul 14. Dreptul de intervenţie asupra datelor cu caracter personal; articolul 16. Dreptul de opoziţie al subiectului datelor cu caracter personal; articolul 17. Dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale.

Astfel, coroborând prevederile legale cu circumstanțele cauzei, instanța reține că, la 30 martie 2023, reclamantul a depus la CNPDCP o plângere privind pretinsa prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal ce îl vizează pe el și pe copiii săi minori, prin divulgarea acestora către ONG Centrul Drepturilor Femeilor de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor sect. Botanica.

Prin răspunsul nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023, CNPDCP a informat reclamantul despre necesitatea respectării condiției prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 – realizarea prealabilă a drepturilor prevăzute la art. 12–17 din lege. Ulterior, cererea prealabilă a fost respinsă prin răspunsul nr. 02/1-06/1421 din 26 mai 2023.

Instanța, remarcă faptul că sintagma „cu realizarea în prealabil, după caz” trebuie interpretată sistemic, or Legea nr. 133/2011 instituie un mecanism gradual de protecție și anume exercitarea drepturilor direct față de operator, precum și intervenția autorității de control în caz de refuz sau omisiune, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu are rol de substituire a operatorului în furnizarea informațiilor primare.

Totodată, interpretarea literală a sintagmei „după caz” nu poate conduce la concluzia că realizarea drepturilor este opțională în orice situație, „după caz” trebuie înțeles ca raportare la natura încălcării invocate, la caz reclamantul Igor Spînu invocă divulgarea datelor fără consimțământ. Or, înainte de sesizarea autorității de control, acesta avea posibilitatea: să exercite dreptul de acces (art.

13); să solicite intervenția asupra datelor (art. 14); să exercite dreptul de opoziție (art. 16), etc.

De asemenea, instanța reține că această sintagmă instituie o condiție de admisibilitate, nu o facultate discreționară.

Instanța constată că din materialele dosarului nu rezultă realizarea efectivă a acestor drepturi în forma și condițiile legii. Prin urmare, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal era îndreptățit să verifice admisibilitatea plângerii. Or, rolul acestei condiții este să permită operatorului să remedieze eventualele încălcări, să evite declanșarea inutilă a controlului administrativ, să respecte principiul subsidiarității controlului.

Din probatoriul administrat nu rezultă că reclamantul ar fi exercitat efectiv dreptul de acces în sensul art. 13 din Legea nr. 133/2011 (solicitare completă privind scopul, temeiul, destinatarii, durata stocării etc.). Faptul că la 31 martie 2023 reclamantul a adresat Direcției Generale pentru Protecția Drepturilor Copilului o cerere cu privire la furnizarea informației dacă în perioada 01.09.2017 – 31.03.2023 ultimul a oferit consimțământul la prelucrarea datelor vizate și transmiterea acestora către ONG Centrul Drepturilor Femeilor, precum și remiterea copiei acordului în cazul unui răspuns pozitiv, *nu poate fi catalogat drept realizarea dreptului de acces la datele cu caracter personal* prin prisma art. 13 al Legii nr. 133/2011, or *aceasta a avut un alt obiect și a fost înaintată după depunerea cererii nr. S-257/23 la CNDCP, și nu în prealabil*. Or solicitările reclamantului din aceste cereri, precum și consecutivitatea acțiunilor acestuia, denotă faptul că procedura prevăzută de legea specială nu a fost respectată.

Totodată, nu poate fi reținut argumentul reclamantului potrivit căruia la 10 ianuarie 2018 a depus o cerere adresată Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor, prin care a comunicat că toată informația primită de la acesta sau în legătură cu copiii săi minori este confidențială, or acea cerere este anterioară presupusei prelucrări contestate, nu rezultă existența unui refuz actual sau explicit al operatorului și nu demonstrează exercitarea drepturilor prevăzute de art. 27 din Legea nr. 133/2011 într-un context concret privind transmiterea datelor către ONG.

Cu referire la argumentul reclamantului precum că Centrul era obligat să emită o decizie motivată privind constatarea încălcării, instanța reține că obligația de emitere a unei decizii motivate intervine „în urma examinării plângerii admisibile”.

Examinarea în fond presupune îndeplinirea condițiilor de admisibilitate.
În lipsa acestora, autoritatea este îndreptățită să constate inadmisibilitatea și să informeze petentul.

Or, din răspunsul nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 emis de către autoritatea publică pârâtă, rezultă că Centrul a indicat temeiurile legale, a explicat lipsa realizării procedurii prealabile și a oferit clarificări privind drepturile subiectului. Astfel, în sensul art. 78 din Codul administrativ, procedura s-a finalizat printr-un act administrativ individual.

Cu referire la argumentul reclamantului Igor Spînu precum că simpla depunere a plângerii obligă autoritatea să constate încălcarea și să emită un act favorabil, instanța subliniază că această susținere este nefondată, deoarece Legea nr. 133/2011 nu instituie o obligație de investigare automată, iar autoritatea dispune de un drept de apreciere administrativă privind oportunitatea declanșării controlului.

Însă lipsa probelor privind demersurile prealabile face imposibilă constatarea unui refuz sau a unei inacțiuni imputabile operatorului. Instanța subliniază că sarcina probei privind exercitarea drepturilor aparține reclamantului conform principiului disponibilității și al sarcinii probei în contencios administrativ.

Cu referire la invocarea încălcării dreptului la protecția datelor, instanța atestă că protecția jurisdicțională efectivă nu este negată, ci doar condiționată de respectarea procedurii legale.

Nu se poate reține încălcarea dreptului la un remediu efectiv atât timp cât procedura administrativă nu a fost epuizată conform legii și autoritatea nu a refuzat competența, ci a indicat condițiile legale.

Instanța apreciază că răspunsul nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 este emis în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 133/2011, autoritatea nu a refuzat examinarea, ci a constatat prematuritatea plângerii depuse în adresa autorității publice pârâte, iar drepturile reclamantului nu au fost suprimate, ci orientate către procedura legală adecvată.

În conformitate cu art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Reclamantul nu a demonstrat realizarea prealabilă a drepturilor sale în formele și condițiile prevăzute de Legea nr. 133/2011.

În circumstanțele respective, instanța reține că răspunsul nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023 nu constituie un refuz de examinare în fond, ci un act administrativ individual prin care autoritatea a constatat neîndeplinirea unei condiții procedurale prealabile, respectiv, inexistența probelor privind exercitarea drepturilor față de operatorul de date. La caz, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a negat competența sa materială și nici nu a refuzat protecția jurisdicțională, ci a condiționat intervenția sa de respectarea procedurii stabilite expres de lege.

Astfel, analizând argumentele expuse de reclamant în cererea de chemare în judecată, în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei și cadrul legal aplicabil, instanța de contencios administrativ conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației și, deoarece instanța nu a constatat admiterea de încălcări la emiterea actului administrativ contestat, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către partea reclamantă, instanța de judecată constată că nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-b) alin. (1) art. 224 din Codul administrativ.

În același timp, instanța de judecată conchide că încălcările revendicate prin prezenta acțiune, nu își găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfășurării activității administrative, argumentele părții reclamante în acest sens fiind întemeiate pe aprecierea subiectivă a circumstanțelor de fapt constatate, respectiv interpretarea eronată a normelor de drept material.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamant, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantului, și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, or, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În acest sens instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, consideră necesar a respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată Igor Spînu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, cu privire la anularea răspunsului nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023; obligarea

pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea din 30 martie 2023, or pârâtul prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei a demonstrat în ședința de judecată legalitatea actului contestat, iar reclamantul nu a invocat în susținerea poziției sale probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ individual.

În conformitate cu prevederile art. 224-225, 229, 232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Spînu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului, cu privire la anularea răspunsului nr. 02/1-06/S-257/23 din 14 aprilie 2023; obligarea pârâtului să soluționeze cerințele invocate în cererea din 30 martie 2023, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu